

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (judecătorul: V. Ciumac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Paraschiv,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Paraschiv
împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu
Asociația Proprietarilor a Locuințelor Privatizare nr. 54/197 cu privire la obligarea
încheierii contractului individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu
apă și canalizare și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Andrei Paraschiv, fiind menținută hotărârea din
01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 10 iulie 2017, Andrei Paraschiv a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal
Chișinău”) cu privire la obligarea încheierii contractului individual de furnizare a
serviciului public de alimentare cu apă și canalizare și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, începând cu 01 martie 2017 SA „Apă-Canal
Chișinău” a devenit gestionarul blocului locativ din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău
privind aprovizionare cu apă potabilă și de canalizare.

Reclamantul a susținut că, societatea urmează să încheie contract de prestare
serviciului public de alimentare cu apă și canalizare direct cu proprietarul
apartamentului, deoarece, gestionarul blocului locativ APLP 54/197 din anul 2002 nu
a încheiat contract cu SA „Apă-Canal Chișinău” privind prestarea serviciului dat.

A afirmat că, la 12 iunie 2017 a înaintat în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” o
cerere prealabilă solicitând inițierea încheierii contractului de furnizare a serviciului
public de alimentare cu apă și canalizare, însă, prin răspunsul nr.1200/9034 din
03 iulie 2017 a primit refuz.

În opinia lui Andrei Paraschiv, răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” este unul
neîntemeiat și nefondat.

Reclamantul a solicitat, obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” de a încheia contract individual de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, cu repararea prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei.

Prin încheierea protocolară din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu APLP nr.54/197.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Paraschiv a fost respinsă ca nefondată.

Prima instanță a reținut că, pretențiile lui Andrei Paraschiv sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei se atestă că reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și ultile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea admiterii cerințelor invocate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 decembrie 2017, Andrei Paraschiv a contestat-o cu apel nemotivat, ulterior la 13 martie 2018 a depus apel motivat prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Andrei Paraschiv, menținută hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 25 iulie 2018, Andrei Paraschiv a declarat recurs.

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, recurentul a indicat că cauza a fost examinată de către instanța de apel fără audierea și citarea legală a intervenientului accesoriu APLP nr.54/197.

Andrei Paraschiv a subliniat, că majoritatea blocurilor locative au încheiat contracte direct între locatar și prestator de servicii, SA „Apă-Canal Chișinău”.

Recurentul a solicitat, casarea deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La 07 septembrie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință solicitând, respingerea recursului depus de Andrei Paraschiv ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii instanței de apel. (f.d.110-113)

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 mai 2018 (f.d. 93,94-101), fiind expediată în adresa părților la 02 iulie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.7311-3 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 102), însă, confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că Andrei Paraschiv s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 iulie 2018, în termen (f.d. 104-105).

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și

îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține, că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Paraschiv este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Paraschiv, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Andrei Paraschiv, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean